

Willem Vermandere, Mijne Velo

'k Had ik een velo, 'k had hem zelve gemaakt
maar 'k ben hem verloren z' hebben hem gepakt
hij was zo schone geschilderd in 't rood
mijn velo, mijn leven, maar nu is 't mijn dood

Op heel de wereld was 't er maar ne
gene tweede bestaat er die past veur mijn benen
't was juste mijn mate, niet te klein of te groot
je mag heel gerust zijn, den dief schiet ik dood

Ik kochte de kader van Gino Bartali
en 't was de zate van Fausto Coppi
't was de guidon van Silveer Maes
en 't achterlichtje van Ernest Claes

'k Had ik de rugge van Briek Schotte
maar ook de charmes van Josefien Sjalotte
'k heb Anquetil nog geklopt in de sprint
en 't was nog berg op en tegen de wind

Van Rik Van Steenbergen had ik een koppel banden
en lijk Van Looy veel haar op mijn tanden
en 'k had ik een drankje, dat was iets heel sterks
'k hadde dat gekregen van Eddy Merckx

Alzo had ik van iedereen de goei kwaliteiten
en mijn velo zat vol m specialiteiten
'k de hunderd ter ure nuchter of zat
natuurlijk berg af en de wind van achter'n (in 't gat)

En 'k zie dat je nu peist, 't is toch al nie waar
hoe kun je nu koersen met zo'n baard en lang haar
gemakkelijk gezeid maar moeilijk bewezen
want w' hebben daar in 't Volkske nog nooit van gelezen

En toch is 't ware, want hort nu maar goed
ik sprintte en 'k loste'k ik die lange stoet
direct in 't begin een half ure voor'n
zonder pardon ze waren al verloor'n
en kwam ik in 't zicht van den arrivee
'k sprong van mijne velo en 'k dei nie meer mee
voor mie was 't plezier en voor nunder was 't geld
want 't is voor die grote surtout dat die telt
en 'k dronk ik een pintje op den hoek in 't cafee
nog juist op tijd voor de koers op den TV.